

En efecte: l'article 247 de l'Estatut Municipal sota l'epígraf "Empleats municipals en general" estableix que els enginyers, arquitectes, advocats, metges, farmacèutics, veterinaris, arxivers, i demés funcionaris tècnics i titulars de l'Ajuntament" ingressaran per concurs o oposició i el 248 obligà als Ajuntaments a formar Reglament que determinessin les condicions d'ingrés, sou sancions, separació i drets passius, funcions i deures dels empleats municipals, havent d'ésser diferents pel personal tècnic, l'administratiu i el subaltern, i determinant que la destitució del funcionari solament pot fer-se per causa greu taxativament prevista en el Reglament i previ expedient amb audiència de l'interessat i el vot favorable almenys de dues terceres parts del Consistori".

L'article 103 del Reglament del 23 d'agost del 1924, també sota l'epígraf "Dels empleats en general" estableix "que subsistiran els actuals Cossos de metges i farmacèutics i veterinaris titulars" amb les modificacions introduïdes pel mateix, amb la qual cosa els reconeix la condició de funcionaris.

Ho confirmà l'article 38 del Reglament de Sanitat Municipal del nou de febrer del 1925 en establir "que l'organització de quant afecta als serveis i al personal facultatiu de l'assistència benèfica és de competència dels Ajuntaments i subsistirà en tot — afegeix — el Cos de Metges Titulars i els de Farmacèutics i Veterinaris titulars, en la forma establerta pel Reglament d'Empleats Municipals i es respectaran els drets adquirits pels que serveixin aquests càrrecs", així com també els altres preceptes del propi Reglament relatius als serveis d'assistència benèfica i a la inspecció sanitària que alludeixen a les funcions dels metges titulars inspectors de Sanitat.

La R. O. de 4 de febrer del 1930, estableix que "creat el Cos de Metges Titulars, inspectors municipals de sanitat i confeccionat l'escalafó provisional del mateix, és convenient poder determinar en tot moment la situació dels esmentats funcionaris" i a l'efecte conté uns preceptes pertinents que no fan al cas.

El R. D. de 2 d'agost del 1930, aprovà el Reglament de metges titulars i els qualificà de funcionaris en els articles 8, 13, 14 i 16, essent de remarcar el 14 que els anomena *funcionaris tècnics del Municipi*.

Per Ordre d'11 de novembre del 1930 varen ésser aprovades les normes reglamentàries per a la provisió de places de metges titulars, la primera de les quals diu textualment "Als efectes del R. D. de 2 d'agost darrer quedaran compresos en aquestes normes tots els *funcionaris metges nomenats* per una Corporació o Junta de Mancomunitat municipal o par la Direcció de Sanitat que exerceixin funcions tècniques municipals de Sanitat, etc."

L'Ordre de Governació de 29 d'octubre del 1931 aprovà la classificació definitiva de les places de metge titular i l'article 2.º disposa que en el primer exercici econòmic, una vegada publicada la classificació de places de cada província, els Ajuntaments hauran de consignar en pressupost les dotacions corresponents segons la respectiva categoria, en harmonia amb el disposat en l'article 106 del Reglament d'Empleats Municipals del 23 d'agost del 1924 i el 44 de Sanitat Municipal de 9 de febrer del 1925, i en la disposició setena es diu que les Corporacions assignaran a cada funcionari la zona que li correspongui en compliment de la norma segona de la R. O. d'11 de novembre del 1930.

L'Ordre de Governació del 31 d'octubre del 1931, determina que les vacants es produiran segons el Decret de 2 d'agost del 1930 i al ra Ordre d'11 de novembre del mateix any mana que els Ajuntaments s'abstinguin de destituir als metges titulars, limitant-se a instruir l'expedient segons les esmentades disposicions, podent tan sols acordar la suspensió del *funcionari* en les condicions que fixen.

Finalment la Llei de 15 de setembre del 1932, estableix que les places vacants de metges titulars municipals, inspectors de sanitat es proveiran amb personal del Cos i dicta normes per a fer els nomenaments i l'article 3.º estableix que els expedients contra els esmentats facultatius hauran d'ésser insruïts amb subjecció als preceptes de l'Estatut Municipal i dels seus Reglaments, invocant (article 4.º) com aplicable el 116 del Reglament d'Empleats Municipals, en el cas de retard en el pagament dels sous.

Esmentar la jurisprudència que les esmentades disposicions legals ha motivat i que tota concorda en la definició del metge titular com a funcionari tècnic municipal, seria tasca feixuga i innecessària donada l'alta cultura jurídica d'aquest Tri-